

skuddene langsomt vokser hvert Aar. Jeg skulde være tilbøjelig til at henstille, om dette ikke kunde overvejes. Det er mig bekendt, at der fra Skolerne vil komme nye Henvendelser. Kunde man da ikke til tredie Behandling overveje, om man ikke allerede i Aar kunde sætte disse Tilskud noget op?

Jeg har til Slut en enkelt Bemærkning at gøre om et Ændringsforslag, som fremtræder som Forslag af hele Udvalget, nemlig Ændringsforslag Nr. 63 om at nedsætte Honorarerne til Patentkommissionens Medlemmer med 1,000 Kr. Naar dette Forslag er stillet af hele Udvalget, og jeg for saa vidt er Medforslagsstiller, ønsker jeg at sige, at jeg ikke er det af Hjertet. Det drejer sig her oprindeligt om en Forhøjelse af Honoraret til et af Kommissionens Medlemmer, om hvilket det hedder, at den normale Forhøjelse af Honoraret med 1,000 Kr. plejer at komme efter 8 Aars Tjeneste i Kommissionen, men at Ministeren, som foreslaar det, har ment, at Arbejdet i Kommissionen er saa stærkt forøget, at al Billighed taler for, at denne Forhøjelse indtræder nu. Det har Udvalgets øvrige Medlemmer ikke ment at kunne tiltræde. Og jeg har ment, at dette Forslag ikke egnede sig til at tage Særstilling paa, saa jeg har akkviesceret ved det, men vil dog sige, at denne min Stilling ikke betyder, at jeg har fundet mig overbevist om, at det var rigtigt at nægte dette Tilskud, men at jeg har bøjet mig for det Flertal indenfor Udvalget, som har ønsket at nægte det.

Ivar Berendsen: Det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille til Postvæsenets Budget, og som altsaa indtil videre staar for min egen Regning, har et dobbelt Formaal. Jeg kan lige saa godt straks sige, at ingen Del af Formaalet er at fremkalde en Afstemning ved denne anden Behandling, hvis denne Afstemning blev til en Forkastelse, for jeg ønsker ikke Ændringsforslaget forkastet. Indtil videre vil jeg afvente at høre, hvad den højtærede Minister har at svare, og hvilken Stilling Ordførerne maatte indtage dertil. Det vil indtil videre være mig nok, saa kan vi jo se Tiden an indtil tredie Behandling.

De tre smaa Ansættelser, som jeg foreslaar at modsætte sig, motiveres saaledes, at de danner et typisk Eksempel paa, hvorledes Administrationen i visse Tilfælde opfatter den Opgave at motivere Personale og dermed Udgifts-Forøgelsen paa Budgettet, og derigennem bliver de saa atter

betegnende for det Forhold mellem Administrationen og Bevillingsmyndigheden, jeg fra min første Tale i denne Sal har haft Sigte paa at paatale. Denne min Paatale blev i Begyndelsen af mine Kolleger stemplet som Overdrivelse, men jeg kan nu med Glæde se, at Blikket efterhaanden aabnes her i Tinget for Rigtigheden deraf; det er særlig i Lønningsudvalget nu saaledes, at jeg ikke kan klage over Mangel paa Lydhørhed i saa Henseende. Jeg har taget og taget aldeles bevidst paa det første Budget, der kommer paa Tale, nogle ganske smaa Ansættelser til ganske ringe Gage; der kan altsaa ikke blive Tale om det Synspunkt, der meget jævnligt fremsættes overfor Forslag om Nedsættelser, navnlig for de store Etaters Vedkommende, at Ministeren eller Administrationen ikke tør tage Ansvaret. Der kan ikke være Tale om, at det kan fremføres, thi jeg indrømmer, at naar det fremføres, naar Ministeren erklærer, at han kan ikke tage Ansvaret for en Administrations Førelse, hvis en saadan Nægtelse foreligger, bøjer jeg mig. Men dansk Administrations Gang bliver ikke mere lige eller mere skæv paa Grund af disse tre Damer Ansættelse eller Ikke-Ansættelse. Derimod er den en udmærket Illustration til Pumpeværkets Gang i det danske Budget, hvilket jeg ved en hastig Gennemgang af Motiveringen for de tre Damer Ansættelse skal tillade mig at paavise.

Maa jeg begynde med at sige, at disse Damer er lønede paa Kontorholdet, det vil sige, de findes ikke paa Lønningsloven. Vi faar ikke andet at vide paa Budgettet om dem; end at deres Gage er en Del af den store Sum paa over 200,000 Kr.; der bevilges dels i Henhold til Kontorholdsloven af 1. April 1912 for Postvæsenet, dels paa de aarlige Finanslove. Jeg tør maaske begynde med at spørge den højtærede Indenrigsminister, om et Andragende fra disse Damer paa Kontorholdet om, at deres Lønning maa blive stillet i Lighed med den for tolvte Lønningsklasse gældende, er naaet saa langt som til ham. Den nævnte Lønningsklasse begynder med en lavere Lønning, end de Damer, som ansættes i København og i Aarhus, faar, men slutter noget højere. Damernes Tid er fuldt besat, de benyttes fuldstændig i Statens Tjeneste. Det er et Andragende, hvis Opfyldelse i nogle Aar vil skaffe Budgettet nogen Lettelse, i senere Aar maaske en Smule mere Udgift, da man i tolvte Lønningsklasse stiger noget højere end disse Damer. Efter min Mening er det et af Midlerne ikke blot til at bringe Lighed i Lønningerne,